

30 marca 1928 r.

2

E 016

9/68

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7040.

Dübelwerke G. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Kl. 19 ~~az~~

19a 9/68

Podszyście podkładów drewnianych w miejscach umocowania szyn.

Zgłoszono 11 grudnia 1925 r.

Udzielono 26 lutego 1927 r.

Pierwszeństwo: 19 grudnia 1924 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy podszyścia podkładów drewnianych w miejscach umocowania szyn zapomocą płyty z twardego drzewa, ułożonej włóknami w kierunku włókien podkładu, celem przywrócenia zdolności użytkowej tych podkładów, które np. wskutek rozszerzenia otworów na śruby stały się nieużyteczne. Próg zostaje wtedy wyfrezowany do pewnej głębokości i miejsca wyfrezowane wypełnione zostają jedną lub więcej płytami do podszyścia.

Podszyścia dotychczas używane nie całkiem odpowiadały wymaganiom w praktyce. Stosowano do tego płyty, które leżały włóknami w poprzek podkładu; takie płyty były wprawdzie zabezpieczone przed łupaniem, dawały jednak we wgłębieniu wyfrezowanym przy wahanach temperatury

tak znaczny luz, że musiano je klinować, albo też stosowano do podszywania płyty, które leżały włóknami wzdłuż podkładu. Takie płyty pękały od wpływów atmosferycznych i od nacisku szyn. Aby zapobiec pękaniu proponowano stosować frezowanie w formie koła. To miało ten skutek, że tylko początkowo nie pękała cała płyta, lecz odpryskiwały ostre rogi, które pozostawały na podkładzie przy wyfrezowaniu wgłębienia. Po odprysnięciu tych rogów pękała naturalnie także płyta do podszyścia.

Wynalazek niniejszy zabezpiecza płytę do podszyścia zarówno przed pękaniem jak i przed przesunięciem w sposób wolny od zarzutów i prosty przez to, że w fugi poprzecznej pomiędzy brzegiem wyfrezowanego otworu, a brzegiem płyty do podszyścia

ułożonej włóknami w kierunku podłużnym podkładu, wbija się pasek metalowy z łapkami wciskającymi się zarówno do progu jak i do płyty do podszycia.

Na rysunku przedstawiona jest jedna z postaci wykonania wynalazku tytułem przykładu.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przez część podkładu zaopatrzoną w płytę do podszycia.

Fig. 2 przedstawia widok z góry według fig. 1.

Fig. 3 przedstawia widok z góry na pasek metalowy, służący do unieruchomienia płyty do podszycia i do zabezpieczenia jej przeciw pęknięciu.

Fig. 4 przedstawia widok z boku na ten pasek.

Fig. 5 — pierwotny kształt tego paska przed zagięciem skrawków.

W podkładzie *a* wyfrezowane jest zagłębienie *b*, w które włożona jest płyta do podszycia w ten sposób, że włókna jej skierowane są w tym samym kierunku, co włókna podkładu. Płyta sama zaopatrzona jest w wyfrezowane wgłębienia *d*, w które wchodzi podstawa szyny. Aby ta płyta *c* pod wpływem oddziaływania ruchu pociągów i pod wpływem atmosfery nie pękła i aby była utrzymana nieprzesuwalnie w wyfrezowanym wgłębieniu, wbite są w fugi poprzeczne znajdujące się przy powierzchniach czołowych płyty do podszycia paski *f* z blachy żelaznej po jednym w każdej fudze. Te paski blaszane przedstawione są na fig. 3 — 5. Wykonanie tych części służących jako środki do umocowania i zabezpieczenia, odbywa się w sposób następujący.

W pasku *f* z blachy robi się jak to przedstawia fig. 5 nacięcia poprzeczne *g* i podłużne *h*. Powstałe w ten sposób skrawki *i*₁ i *i*₂ zagina się naprzemiennie jeden wprzód, drugi wtył. Pasek *f* otrzymuje przez to formę przedstawioną na fig. 3 i 4.

Płyta do podszycia według fig. 1 i 2 za-

opatrzona zostaje na brzegach w nacięcia prostopadłe do powierzchni czołowych i do górnej powierzchni, w odstępach odpowiednich do wzajemnych odstępów skrawków *f*. Potem wbite zostają paski *f* w fugi poprzeczne pomiędzy podkładem a płytą do podszycia w ten sposób, że skrawki *i*₂ wchodzi w nacięcia płyty, a skrawki *i*₁ — w poprzeczną powierzchnię podkładu, graniczącą z paskiem metalowym.

Długość pasków *f* odpowiada szerokości podkładu tak że zagięte końce pasków przylegają do strony podłużnej podkładu, względnie płyty do podszycia.

Dzięki skrawkom płyta do podszycia podzielona zostaje na takie stosunkowo małe odcinki że jeżeli następuje kurczenie się płyty to to kurczenie nie prowadzi do tworzenia się poprzecznych pęknięć, najwyżej powstają małe delikatne i nieszkodliwe zarysowania. Kurczenie się w kierunku podłużnym tak założonej płyty do podszycia nie występuje prawie wcale, ponieważ płyta stale wypełnia dobrze wyfrezowane wgłębienie, a także przesunięcie się w kierunku poprzecznym jest, jak wyżej wspomniano, przez pasek blaszany *f* uniemożliwione.

Zastrzeżenie patentowe.

Podszycie podkładów drewnianych w miejscach umocowania szyn zapomocą płyty z twardego drzewa, ułożonej włóknami w kierunku włókien podkładu, znamienne tem, że płyta do podszycia (*d*) zabezpieczona jest przeciw pęknięciom i przesunięciom przez wbite w fugi poprzeczne paski blaszane (*f*), zaopatrzone w małych odstępach w skrawki, wciskające się po bokach zarówno w podkład jak i w płytę do podszycia.

Dübelwerke G. m. b. H.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy

